

LISTEK.

Gg. naročnikom in sodruđnikom »Ljubljanskega Zvona«. Obili uradni pōsli, katere mi nalaga dvojna moja služba, profsorska in nadzorniška, pomnožili so se zadnje čase takó, da sem le stežka poleg njih oskrboval upravništvo in uredništvo »Ljubljanskega Zvona.« Pretekla štiri leta sem list uredoval samó v poznih ponočnih urah in večkrat niti na najnujnejša pisma gg. sodruđnikov nisem odgovarjal, ker odgovarjati res nisem utegnil. To pa je moralo sčasoma škodovati listu ter ga zavirati v njegovem razvoji. Da bi se zatorej nekoliko razbremenil, oddal sem upravo »Ljubljanskega Zvona« »Narodni Tiskarni«, tiskovne korekture in nekoliko uredniškega posla sta prevzela gospod Jožef Cimperman in g. Anton Funtek; izdavatelj lista bode odslej g. Janko Kersnik, odgovorni urednik pa g. dr. Ivan Tavčar. Mislim, da bodo te potrebne izpremembe koristile »Ljubljanskemu Zvonu«, in da bode tudi meni samemu móči odslej več pisati za list, nego mi je bilo doslej. Vse gg. sodruđnike, kateri so zvečine osebni moji znanci in prijatelji, pa prijazno prosim, da tudi v prihodnje ohranijo »Ljubljanskemu Zvonu« dozdanzo svojo blagonaklonjenost

V Ljubljani, dné 29. grudna 1890.

Fr. Levec.

»Matica Slovenska« je za leto 1890. razposlala nastopne društvene knjige: 1. „Letopis“, uredil prof. *Ant. Bartel*; 2. „Valentina Vodnika izbrane spise“, uredil ravnatelj *Fr. Wiesthaler* in 3. „Dušeslovje“ drugi del, spisal dr. *Fr. Lampe*. Novi društveniki so dobili namesto „Dušeslovja“ Križmanovo slovnico jezika italijanskega. — V „Letopisu“ čitamo najprej korenito zgodovinsko razpravo o Andreji Turjaškem, katero je spisal prof. *I. Steklasa*; v drugem zanimivem članku nam *J. Navratil* pripoveduje o slovenskih národnih vražah in praznih verah, primerjujé jih vražam in praznim veram slovanskim in neslovanskim; tretji sestavek iz veččega peresa prof. *S. Rutarja* poroča o prazgodovinskih in rimskih razkopavanjih leta 1887.; potem priobčnje prof. *Jos. Apih* lep priuresek k zgodovini kranjski o deželnih stanovih od leta 1818. do leta 1847.; za njim razpravlja znani jezikoslovec *V. Oblak* v strogo znanstvenem (letos še ne dovršenem) članku „Doneski k historični slovenski dialektologiji“ Skalarjev rokopis z leta 1693.; *I. Tomšič* objavlja bibliografijo slovensko od dné 1. prosinca leta 1889. do dné 1. prosinca leta 1890., in končno beremo „Matičinega“ tajnika *E. Laha* skrbno in vestno sestavljeni letopis, obsezajoč poročilo o odborovem delovanji od dné 1. vinotoka leta 1889. do dné 30. kimovca leta 1890., računsko poročilo, poročilo o društveni knjižnici, upravništvo „Matice Slovenske“ za leto 1890., imenik udov „Matice Slovenske“ leta 1890., umrše ustanovnike zadnje dóbe, društva, ki z „Matico“ zamenjujejo knjige, in končno društveno književno zalogo. —

Drugo knjigo, obsezajočo Valentina Vodnika izbrane spise, lahko po vsi pravici imenujemo živo in pristno sliko Vodnika prozaika. Vsekakor pripada ta knjiga najlepšim in najzanimivejšim delom, kar jih je sploh doslej izdala „Matica Slovenska“. Národ naš dobro pozná Vodnika pesnika, ali prozaiske spise njegove je poznal dosihdob le malokdo. Tem topleje torej zahvaljamo g. ravnatelja Wiesthalerja, da je na poziv odborov iz Vodnikovih knjig posnel in vestno uredil vse „óne spise v celotnem ali okrajšanem obsegu, kateri zbog svoje vsebine ali oblike še dandanes niso izgubili svoje zanimljivosti“ in poleg tega priobčil vso rokopisno ostalino Vodnikovo, razven treh „mrtvaških pogovorov“ Lukijanovih. Veliko zgodovinsko-književno céno ima ta knjiga zlasti zató, ker nam kaže Vodnikovo pisavo popolnoma neizpremenjeno, ker torej posnemljemo iz njé, kakšen